Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 286 692 van 27 maart 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: **1. X**
2. X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikking van 2 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. JESSEN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 7 december 2019 België binnen en verzoeken op 16 december 2019 om internationale bescherming. Op 8 juli 2021 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van hen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nummer X van 3 december 2021 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissingen.

1.2. Op respectievelijk 19 januari 2022 en 4 februari 2022 dienen de verzoekende partijen, zonder België te hebben verlaten, een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 30 augustus 2022 neemt

de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) ten aanzien van elk van hen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 31 augustus 2022 aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, die ten aanzien van verzoeker wordt genomen, luidt als volgt:

"(…)
A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afwisselend woonachtig te zijn geweest in de kolonie Jardines Del Volcan, en de kolonie Alpes Suizos. Eerstgenoemde is onderdeel van de gemeente Ciudad Merliot, gelegen in het departement La Libertad. Laatstgenoemde maakt deel uit van Santa Tecla, eveneens onderdeel van het departement La Libertad. U woonde op deze plaatsen samen met uw moeder, J(…) *C*(…) *P*(…) *((…)) en uw minderjarige broer G*(…) *D*(…)*. In het huis in Jardines Del Volcan woonde ook uw doopmeter, die daar momenteel nog steeds verblijft. Uw vader woont in de Verenigde Staten. In uw land van herkomst was u student.*

Op 30 oktober 2019 ging uw moeder 's ochtends het afval buiten zetten in de hoofdstraat nabij uw pasaje. Daar aangekomen was zij getuige van een ontvoering, waarbij twee mannen een derde man in een auto dwongen. Uw moeder herkende één van de ontvoerders als een lid van MS-13 (Mara Salvatrucha 13), dat altijd aan de ingang van de wijk stond. De blik van uw moeder kruiste met de blik van dit bendelid. Diezelfde dag vertrok u met uw moeder en uw zoon naar het huis in Alpes Suizos. U en G(…) *gingen die week niet meer naar school. Op zondagavond 3 november 2019 keerden jullie terug naar jullie huis in de kolonie Jardines Del Volcan. Op maandag 4 november 2019 gingen u en uw broer terug naar school. Toen u in de namiddag van de bus stapte ter hoogte van de hoofdstraat aan uw pasaje werd u tegengehouden en verbaal bedreigd door drie mannen. Deze zeiden dat als zij de politie zouden zien patrouilleren, of als iemand van jullie met de politie zou gaan praten, u en uw broer zouden worden vermoord door de bende. Daarop besloten jullie te verhuizen naar de huurwoning van uw grootmoeder in Lourdes Colon. De daaropvolgende week besloten jullie El Salvador te ontvluchtten en begonnen jullie voorbereidingen te treffen om het land te verlaten. Op 6 december 2019 verliet u El Salvador en reisde u via Spanje naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 december 2019. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende MS-13 u zal vermoorden.*

U legde de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam, een identiteitskaart op uw naam, een NIT op uw naam, een tekening, een rijbewijs op uw naam, een bundel boarding passes, een bundel reservatieformulieren voor een vlucht, een bundel facturen en contracten, een bewijs van goed gedrag en zeden op uw naam, een uittreksel van het strafregister op uw naam, een geboorteakte op uw naam, een geboorteakte op naam van uw moeder, twee geboorteaktes op naam van uw broer, een geboorteakte op naam van u en uw moeder, een uittreksel van het strafregister op naam van uw moeder, een bewijs van goed gedrag en zeden op naam van uw moeder, een attest van toelating van een tweede ouder om het land te verlaten, en een bundel met opmerkingen over het gehoorverslag.

Op 12 juli 2021 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de door u aangehaalde problemen met de MS 13 niet geloofwaardig werden geacht. Bijkomend werd opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U diende een beroep in tegen deze beslissing. De Raad bevestigde deze beslissing en beoordeling in het arrest van 3 december 2021.

Op 4 februari 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming samen met uw moeder (CGVS (…)*. Uw broer R*(…) *P*(…) *G*(…) *D*(…) *((…)) deed op diezelfde dag een eerste verzoek. Jullie hadden gepoogd om naar het Verenigd Koninkrijk te gaan maar jullie geraakten niet door de grenscontrole waardoor jullie in België zijn gebleven. U verwijst opnieuw naar jullie oorspronkelijke problemen en voegt toe dat uw grootouders naar Sonsonate zijn verhuisd omwille van jullie problemen. Via u meter, die nu in jullie woning in Merliot verblijft, vernam u dat de bendeleden daar nog steeds aanwezig zijn en jullie woning in de gaten houden.*

In geval van terugkeer vreest u nieuwe conflicten met deze bendeleden en u meent dat ze jullie zullen doden. Ter staving van uw verzoek legde u een beëdigde verklaring van uw grootmoeder voor waarin jullie problemen bevestigd worden.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat de door u aangehaalde problemen met de MS 13 niet geloofwaardig werden geacht. Bijkomend werd opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Deze beslissing werd op 3 december 2021 door de RvV bevestigd .De Raad oordeelde meerbepaald dat de ingeroepen problemen niet geloofwaardig dan wel minstens onvoldoende zwaarwichtig zijn om tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in uw hoofde te besluiten.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het vluchtrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoek hebt uiteengezet, met name dat uw grootouders omwille van jullie problemen verhuisd zijn en dat u van uw meter hebt gehoord dat de bendeleden nog steeds aanwezig zijn in Merliot (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 16), moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De voorlegde beëdigde getuigenverklaring van uw grootmoeder die jullie problemen bevestigt kan aan bovenstaande vaststellingen evenmin iets wijzigen. Deze verklaring kan immers niet beschouwd worden

als objectieve bron waardoor er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. Het feit dat deze verklaring afgelegd werd in aanwezigheid van een notaris wijzigt hier niets aan. De certificering door het Ministerie van Buitenlandse Zaken biedt geen garanties over de inhoud van de verklaring.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviseerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig

zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf),
blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C.Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van

nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

De tweede bestreden beslissing, die in hoofde van verzoekster – *i.e.* de moeder van verzoeker – wordt genomen, luidt als volgt:

"(…)
A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te hebben en afwisselend woonachtig te zijn geweest in de kolonie Jardines Del Volcan, en de kolonie Alpes Suizos. Eerstgenoemde is onderdeel van de gemeente Ciudad Merliot, gelegen in het departement La Libertad. Laatstgenoemde maakt deel uit van Santa Tecla, eveneens onderdeel van het departement La Libertad. U woonde op deze plaatsen samen met uw twee zoons W(…) *D*(…) *((…)) en G*(…) *D*(…) *(cf. bijlage 26). In het huis in Jardines Del Volcan woonde ook de doopmeter van uw kinderen, die daar momenteel nog steeds verblijft. De vader van uw kinderen – en eveneens uw voormalige echtgenoot – W*(…) *D*(…) *R*(…) *T*(…) *woont in de Verenigde Staten. U was tewerkgesteld in een reclamebedrijf dat werd beheerd door uw familie.*

Op 30 oktober 2019 ging u om vijf uur 's ochtends uw afval buiten zetten in de hoofdstraat vlakbij uw pasaje. Daar aangekomen was u getuige van een ontvoering, waarbij twee mannen een derde man in een auto dwongen. U herkende één van de ontvoerders als een lid van MS-13 (Mara Salvatrucha 13), dat vaak in uw wijk op post stond. Uw blik kruiste met de blik van dit bendelid, waarop u in paniek naar huis ging. Diezelfde dag vertrokken u en uw zoons naar het huis in Alpes Suizos. Uw zoons gingen die week niet meer naar school. Op zondagavond 3 november keerden jullie 's avonds terug naar het huis in Jardines Del Volcan. Op maandag 4 november 2019 gingen uw zoons terug naar school. Toen W(…) *thuis kwam vertelde hij dat hij aan de bushalte van de hoofdstraat was tegengehouden en bedreigd door een aantal mannen. Deze zeiden dat als zij iets verdacht zouden zien, of als iemand van jullie met de politie zou gaan praten, uw zoons zouden worden vermoord. Daarop besloot u met uw zoons te verhuizen naar de huurwoning van uw moeder in Lourdes Colon. Hier aangekomen besloot u El Salvador te ontvluchtten, en begonnen jullie voorbereidingen te treffen om het land te verlaten. Op 6 december 2019 verliet u El Salvador en reisde u via Spanje naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 16 december 2019. Bij terugkeer naar El Salvador vreest u dat de bende MS-13 u of uw kinderen iets zou aandoen. Verder vreest u dat leden van MS-13 uw zoons zouden ontvoeren.*

U legde de volgende documenten neer: een paspoort op uw naam dd. 12 november 2019, een paspoort op naam van G(…) *dd. 10 januari 2018, een identiteitskaart op uw naam, een NIT op uw naam, een bundel certificaten inzake uw opleiding, een handelscontract, een bundel opleidingscertificaten, een kopie van een verslag van een psycholoog, een aanwezigheidsattest van een psycholoog, en een bundel nieuwsartikelen.*

Op 12 juli 2021 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat de door u aangehaalde problemen met de MS 13 niet geloofwaardig werden geacht. Bijkomend werd opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. U diende een beroep in tegen deze beslissing. De Raad bevestigde deze beslissing en beoordeling in het arrest van 3 december 2021.

Op 4 februari 2022 deed u een tweede verzoek om internationale bescherming samen met uw zoon R(…) *P*(…) *W(…) D*(…) *(CGVS* (…)*). Uw zoon R*(…) *P*(…) *G*(…) *D*(…) *((…)) deed op diezelfde dag een eerste verzoek. U verklaart dat u gepoogd hebt om naar het Verenigd Koninkrijk te reizen met uw Salvadoraans paspoort, maar dat de Britse douane u heeft tegengehouden waardoor u niet kon vertrekken. In uw huidig verzoek verwijst u opnieuw naar uw oorspronkelijke problemen en u verklaart dat de peetmoeder van uw kinderen ondertussen is ingetrokken in jullie woning in Merliot. Zij zou u verteld hebben dat de bendeleden er nog steeds aanwezig zijn maar ze zouden haar niet benaderd hebben om naar jullie te vragen. Daarnaast verwees u naar de algemene situatie in El Salvador naar aanleiding van de noodtoestand. Tot slot stelt u dat u problemen hebt met uw bloeddruk en nog steeds lijdt aan angst en depressie. U legde zelf geen documenten voor maar verwees naar een beëdigde verklaring van uw moeder die door uw zoon W*(…) *A*(…) *werd voorgelegd.*

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen. U legde in het kader van uw eerste verzoek een attest van een psycholoog voor waarin gesteld wordt dat u lijdt aan PTSS. In het kader van uw huidig verzoek verklaart u dat u problemen hebt met uw bloeddruk en nog steeds lijdt aan angst en depressie (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13). U legt echter geen bijkomende stukken voor ter staving van uw problematiek. Bovendien haalde u bij het indienen van uw huidig verzoek om internationale bescherming zelf geen procedurele noden aan. Evenmin stelde de DVZ dergelijke noden vast in uwen hoofde (vragenlijst 'bijzondere procedurele noden', DVZ 31 mei 2022).

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek tot internationale bescherming steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorig verzoek hebt uiteengezet.

In dit verband moet vooreerst benadrukt worden dat het CGVS in het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus nam omdat de door u aangehaalde problemen met de MS 13 niet geloofwaardig werden geacht. Bijkomend werd opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen an sich niet als dermate ernstig en zwaarwichtig kunnen worden aanzien om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming te worden beschouwd. Deze beslissing werd op 3 december 2021 door de RvV bevestigd .De Raad oordeelde meerbepaald dat de ingeroepen problemen niet geloofwaardig dan wel minstens onvoldoende zwaarwichtig zijn om tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade in uw hoofde te besluiten.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het vluchtrelaas dat u in het kader van uw eerdere verzoek hebt uiteengezet, met name dat u van de peetmoeder van uw kinderen hebt gehoord dat de bendeleden nog steeds aanwezig zijn in Merliot (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 17 en 20), moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werden afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen.

De door uw zoon voorgelegde beëdigde getuigenverklaring van uw moeder (zie stuk 1 in blauwe map) kan aan bovenstaande vaststellingen evenmin iets wijzigen. Deze verklaring kan immers niet beschouwd worden als objectieve bron waardoor er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. Het feit dat deze verklaring afgelegd werd in aanwezigheid van een notaris wijzigt hier niets aan. De certificering door het Ministerie van Buitenlandse Zaken biedt geen garanties over de inhoud van de verklaring.

Uw verklaarde psychische problemen werden hierboven reeds besproken (Verklaring Volgend Verzoek, vraag 13).

Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Betreffende uw algemene verwijzing naar de noodtoestand in El Salvador dient opgemerkt dat moet worden opgemerkt dat een verwijzing naar een algemene situatie in het land van herkomst hoe dan ook niet volstaat om aan te tonen dat u het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond, hetgeen u hebt nagelaten te doen.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._situation_securitaire_20220704.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviseerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador._retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf),
blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugdrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partijen tevens de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren.

De verzoekende partijen citeren artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, alsook de motieven van de eerste bestreden beslissing met betrekking tot de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd in het kader van zijn huidig volgend verzoek en de door hem voorgelegde beëdigde getuigenverklaring van zijn grootmoeder.

Zij zetten verder het volgende uiteen:

"*De verzoekende partijen hebben verklaard dat hun problemen nog steeds actueel zijn, zij hebben het bewijs geleverd dat de bendeleden hun huis ong steeds in de gaten houden. De grootmoeder van eerste verzoekende partij legde een getuigenis hierover af. Dit is het enige bewijs dat zij thans kunnen bekomen om hun vrees bij terugkeer aan te tonen.*
Eerste verzoekende partij verklaarde hieromtrent het volgende: vraag 16, 18-19 DVZ gehoor eerste verzoekende partij
(…)
Verzoekende partijen hebben er alles aan gedaan om nieuwe documenten en bewijsstukken te verzamelen die aantonen dat hun leven in gevaar is in El Salvador. Hun huis wordt tot op heden scherp in de gaten gehouden, zij kunnen absoluut niet terug keren naar EL Salvador gezien zij dan hun dood tegemoet gaan. Het gaat dan ook niet op om al deze stukken zondermeer van de hand te doen, omdat hun eerste asielaanvraag reeds negatief werd afgesloten.
Verzoekende partijen menen dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partijen geweigerd heeft.
Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn."

De verzoekende partijen wijzen in ondergeschikte orde op "*de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is*" en stellen niet te begrijpen hoe de adjunct-commissaris na hetgeen zij in haar motivering uiteenzet kan stellen dat zij terug kunnen keren naar El Salvador zonder gevaar voor hun leven. Zij citeren vervolgens uit de COI Focus van 4 juli 2022 over de veiligheidssituatie in El Salvador. Zij wijzen er verder op dat Al Jazeera op 17 augustus 2022 berichtte dat de noodtoestand nog altijd van kracht was en dat er intussen reeds sprake zou zijn van 50.000 arrestaties en citeren uit het desbetreffende artikel (Al Jazeera, "*El Salvador extends state of exception as arrests hit*

50,000" van 17 augustus 2022). De verzoekende partijen vervolgen dat een dergelijk niveau van geweld zelfs ongezien is in El Salvador, dat reeds als één van de meest onveilige landen ter wereld kon worden beschouwd. Zij menen dat minstens een hernieuwd onderzoek moet gebeuren naar de algemene veiligheidssituatie (onder meer in het licht van deze recente feiten).

2.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Ontvankelijkheid van het middel

De Raad benadrukt dat de bestreden beslissingen werden genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker om internationale bescherming zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat deze verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.2.2. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidt als volgt:

"*Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.*"

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van huidige volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot de vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van hun huidige (tweede) verzoek om internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen vasthouden aan hun eerdere verklaringen met betrekking tot de problemen met de bende MS-13 die hen ertoe zouden hebben aangezet hun land van herkomst te verlaten. Zij verklaren dat zij van de peetmoeder van verzoeker, die thans in hun huis in Ciudad Merliot zou wonen, gehoord hebben dat de bendeleden daar nog steeds aanwezig zijn en de woning in de gaten houden. Verzoeker geeft ook aan dat zijn grootouders naar Sonsonate zijn verhuisd omwille van hun problemen. Ter staving van hun verklaringen leggen de verzoekende partijen een beëdigde verklaring van de moeder van verzoekster neer waarin zij hun problemen bevestigt. Verzoekster laat nog optekenen dat zij last heeft

van angst en een depressie, dat zij hiervoor in behandeling was bij een psycholoog in het centrum, maar dat zij niet meer kon gaan na de beëindiging van haar vorig verzoek en dat zij bij een andere psycholoog een afspraak heeft gevraagd maar nog niet gekregen. Tevens verwijst verzoekster naar de algemene veiligheidssituatie in El Salvador in het kader van de noodtoestand (administratief dossier verzoeker, stuk 7, Deel DVZ, verklaring volgend verzoek, nrs. 16, 18, 19, 20 en stuk 5, 'Documenten', beëdigde verklaring grootmoeder; administratief dossier verzoekster, stuk 6, DVZ, verklaring volgend verzoek, nrs. 13, 17, 20)

In de bestreden beslissingen stelt de adjunct-commissaris terecht vast dat de verklaringen die de verzoekende partijen in het kader van hun huidige volgende verzoeken afleggen betrekking hebben op gebeurtenissen die voortvloeien uit het vluchtrelaas dat zij in het kader van hun eerste verzoeken hebben uiteengezet doch waaraan geen geloof werd gehecht. De adjunct-commissaris oordeelt op goede gronden dat het gegeven dat de verzoekende partijen naar aanleiding van hun huidige verzoeken bijkomende verklaringen aanhalen die volledig in het verlengde liggen van iets wat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd niets wijzigt aan de eerdere beoordeling en op zich niet van aard is om de vastgestelde ongeloofwaardigheid op te heffen. De adjunct-commissaris is verder van oordeel dat de voorgelegde beëdigde getuigenverklaring van verzoeksters moeder de gedane vaststellingen niet wijzigt en geeft hierover volgende toelichting: "*Deze verklaring kan immers niet beschouwd worden als objectieve bron waardoor er geen bewijskracht aan kan worden toegekend. Het feit dat deze verklaring afgelegd werd in aanwezigheid van een notaris wijzigt hier niets aan. De certificering door het Ministerie van Buitenlandse Zaken biedt geen garanties over de inhoud van de verklaring.*"

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris de door de verzoekende partijen aangehaalde nieuwe elementen en feiten op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Te dezen ondernemen de verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan hen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het volharden in hun vluchtmotieven, het herhalen van hun verklaringen, het wijzen op de inspanning die zij geleverd hebben om nieuwe documenten en bewijsstukken te verzamelen en te suggereren dat de neergelegde beëdigde verklaring slechts van de hand wordt gedaan omdat hun eerste verzoeken om internationale bescherming negatief werden afgesloten, terwijl in de bestreden beslissingen duidelijk en terecht wordt gewezen op het subjectieve karakter van dit stuk, blijven de verzoekende partijen daartoe echter in gebreke.

Verder betwisten de verzoekende partijen niet dat de psychische problemen van verzoekster op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat verzoeksters algemene verwijzing naar de noodtoestand in El Salvador niet volstaat om aan te tonen dat zij dreigt te worden blootgesteld aan vervolging in de zin van het Verdrag van Genève dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre de verzoekende partijen menen dat zij omwille van "*de ontsporende situatie van veralgemeend geweld in El Salvador, die recentelijk danig geëscaleerd is*" een aanzienlijk grotere kans maken om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in El Salvador actueel sprake is van een situatie van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van de verzoekende partijen geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De verzoekende partijen brengen geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De in het verzoekschrift aangehaalde informatie is dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

Waar de verzoekende partijen onder verwijzing naar een artikel van Al Jazeera van 17 augustus 2022 opmerken dat de noodtoestand nog altijd van kracht is in El Salvador en er intussen reeds sprake zou zijn van 50.000 arrestaties, tonen zij niet aan dat de situatie in El Salvador dermate gewijzigd zou zijn dat tot een andere conclusie dan hierboven moet worden gekomen. Uit de recente landeninformatie vervat in de COI Focus "*Salvador. Situation sécuritaire*" van 4 juli 2022 blijkt evenmin dat het gelet op de

ontwikkelingen volgend op het uitroepen van de noodtoestand niet langer opgaat te stellen dat in El Salvador geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. De argumentatie in het verzoekschrift dat er, onder meer in het licht van deze recente feiten, een hernieuwd onderzoek naar de algemene veiligheidssituatie dient te gebeuren, kan dan ook niet worden gevolgd.

Uit het geheel van bovenstaande motieven van de bestreden beslissingen, die door de verzoekende partijen niet worden weerlegd of ontkracht, blijkt dat de adjunct-commissaris de door de verzoekende partijen bijgebrachte nieuwe elementen wel degelijk heeft onderzocht en op goede gronden heeft besloten dat het geen nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1, van de Vreemdelingenwet betreft die de kans aanzienlijk groter maken dat zij alsnog in aanmerking komen voor internationale bescherming. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.2.3. In zoverre de verzoekende partijen de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Hoger werd reeds vastgesteld dat uit de administratieve dossiers blijkt dat de verzoekende partijen bij de Dienst Vreemdelingenzaken de kans kregen om hun verklaringen met betrekking tot de nieuwe elementen in het kader van hun huidige (volgende) verzoeken toe te lichten en nieuwe documenten voor te leggen. De beslissing om de verzoeker die een volgend verzoek indient al dan niet persoonlijk te horen, behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal luidens artikel 57/5*ter*, § 2, 3°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.2.4. Uit het voorgaande blijkt dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.2.5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze besluit dat de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komen.

Bijgevolg heeft de adjunct-commissaris terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van de volgende verzoeken om internationale bescherming.

2.2.6. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, eerste lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. WILLAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. I. VERLOOY,	toegevoegd griffier.

De griffier,	De voorzitter,
I. VERLOOY	S. WILLAERT